

DỐI VẾT CHÂN NGÀI, CON KHÔNG VẤP NGÃ!

Một buổi sáng Mùa Xuân một người bạn điện thoại cho tôi và hỏi:
- Bà có bằng lòng ra tranh cử cùng liên danh với chúng tôi vào kỳ bầu cử Hội Đồng Thành Phố sắp tới không?

Tôi nhanh nhẹn trả lời ngay: - Ồ, được lắm chứ!

Thế là một thời ngắn sau đó chúng tôi hăng hái bắt đầu chiến dịch tranh cử, cổ động cử tri đi bầu. Bất cứ cuộc tranh cử nào - dù nhỏ dù lớn - cũng ồn-ào huyền-náo và đầy dẫy xúc động. Thêm vào đó chúng tôi sống nơi Thành

Phố nhỏ với khoảng 12 ngàn dân cư. Đó là Thành Phố Brianza thuộc tỉnh Milano nằm trong vùng Lombardia, miền Bắc nước Ý. Kết quả là liên danh của chúng tôi thắng và tôi được bầu làm Cố Vấn Hội Đồng Thành Phố. Chúng tôi bắt tay vào việc điều hành. Đối với tôi, công việc hoàn toàn mới lạ. Tôi thận trọng khám phá ra công việc từng ngày. Mỗi ngày tôi học biết công việc thêm một chút.

Công việc cũng mỗi ngày một nhiều hơn. Thời gian rảnh rỗi như bị thu hẹp lại. Nhưng tôi cảm thấy thật hạnh phúc vì được góp phần vào công cuộc xây dựng Thành Phố thân yêu. Ngoài ra tôi cũng nhận được nhiều an ủi đến từ quý vị đồng hương khi thấy mọi người đặt trọn niềm tin tưởng nơi chúng tôi.

Cứ thế thời gian tuần tự trôi qua. Mỗi lần nhận một cú điện thoại, nghe một người đồng hương bày tỏ một vấn đề nào đó, tôi thường dừng lại, lấy thời giờ suy tư và tìm phương thế giải quyết vấn đề.

Từ lâu, chính trị luôn luôn lôi cuốn hấp dẫn tôi, đặc biệt khi chính trị mang theo chiều kích xã hội. Tôi cố gắng chu toàn bổn phận của một Cố Vấn Hội Đồng Thành Phố trong tư cách là tín hữu Công Giáo. Về điểm này, kinh nghiệm truyền giáo tôi sống cách đây vài năm xem ra thật hữu ích. Tôi luôn luôn chú trọng nêu cao sứ điệp hòa bình, công lý và Tình Yêu của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Giờ đây tôi muốn dựa trên sứ điệp này để từ đó hoạt động nhằm xây dựng lợi ích cho xã hội.

Thế nhưng trong thực tế điều này không mấy dễ dàng. Bởi lẽ chính trị - cũng như bất cứ lãnh vực nào khác - đều có luật lệ riêng, có ưu tiên riêng, đôi khi không thể nào hiểu được hoặc tệ hại hơn, chúng trái nghịch với giáo huấn của Tin Mừng, hoặc không mấy phù hợp với Tin Mừng.

Tuy nhiên, trong bối cảnh chính trị xã hội như thế, tôi lại cảm thấy mình hoàn toàn có cơ may. Cơ may biểu lộ một lối sống đặc thù, một lối sống đòi hỏi nhiều can đảm, dám công khai làm chứng cho Đức Tin Công Giáo và dám đứng về phía người nghèo. Nói tắt một lời, đây là cơ hội tốt giúp tôi sống chứng tá sứ điệp công bằng bác ái của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ con người.

Cách đây không lâu tôi hân hạnh nghe nói đến danh tánh của một vị tiên tri thời đại. Đó là **Cha Luigi Ciotti**, Linh Mục của Tổng Giáo Phận Torino (Bắc Ý). Ngài nói đến quyền nổi giận. Nghĩa là quyền của người công dân được công khai bày tỏ bất-bình và tranh đấu xóa bỏ bất công, bênh vực người nghèo, người yếu thế, kẻ kém may mắn.

Tôi cầu mong mình cũng thành công trong việc thực thi quyền nổi giận trong cuộc sống thường ngày cũng như trong các hoạt động chính trị của tôi. Muốn được như thế, tôi khẩn nài THIÊN CHÚA như lời Thánh Vịnh hát rằng:

- Lạy Chúa, xin nghe con giãi bày lẽ phải, lời con than vãn, xin Ngài để ý. Xin lắng tai nghe tiếng con nguyện cầu thốt ra từ miệng lưỡi chẳng điều ngoa. Con xin được Thánh Nhan soi xét vì mắt Ngài thấy rõ điều chính trực. Chúa có xét lòng con, thăm con giữa đêm trường, có thử con bằng lửa, cũng chẳng thấy điều gian. Con chẳng theo thói đời buông những lời sai trái. Con tuân giữ mọi lời Chúa dạy, tránh xa đường lối kẻ bạo tàn, dối vết chân Ngài, con không vấp ngã (Thánh Vịnh 17(16), 1-5).

... Chứng từ của bà Daria Rui.

("Missione Giovani", Missionari Saveriani, Missionarie Saveriane, Dicembre 2006 - Gennaio 2007, trang 8).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt